

Oponentský posudek bakalářské práce Hany Weiserové

Vstupní úroveň tlumočnických a jazykových dovedností tlumočnicků znakového jazyka

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta,
Ústav českého jazyka a teorie komunikace

Hana Weiserová si vybrala velmi odvážné, u nás dosud nepříliš rozpracované, téma, jež se zabývá testováním jazykových a tlumočnických dovedností tlumočnicků ZJ.

Téma autorka zpracovává s oporou o velmi aktuální české, ve velké míře i zahraniční, odborné zdroje doplněné o množství relevantních odkazů na webové stránky souvisejících organizací.

Práce má povahu teoreticko-empirické studie. V první části řeší H. Weiserová problematiku nároků na tlumočnický; vymezuje chápání jednotlivých základních termínů, se kterými v práci dále pracuje, následně charakterizuje osobnostní, psychické a dovednostní předpoklady tlumočnické práce. Hlavním cílem teoretické části bakalářské práce je popis jazykových a tlumočnických dovedností, kterého se diplomantka zhostila velmi zodpovědně. Otázku jazykových dovedností řeší ve vztahu k dokumentu Společný evropský referenční rámec pro jazyky (SEERRJ), resp. k popisu úrovně B2, kterou diplomantka chápe jako základní úroveň tlumočnické profese. Vrcholem této části práce je autorčino úsilí o stručný popis jazykové úrovně B2 pro český a český znakový jazyk. Činí tak na základě rozboru současné situace v této oblasti a materiálu Komunikační kompetence tlumočnicků českého znakového jazyka v českém, resp. českém znakovém jazyce, který je prvním pokusem o zpracování úrovně B2 s ohledem na tlumočnickou profesi. Pro čtenáře je škoda, že jejich bibliografické údaje v textu práce, i v seznamu literatury, chybí.

Přehledně, logicky a systematicky popsané informace teoretické části práce autorka využívá i v části praktické. Klade si poměrně náročný cíl: sestavit návrh konkrétního testu, na jehož základě by bylo možné stanovit, zda testovaný tlumočnický splňuje jazykové a tlumočnické dovednosti na úrovni B2, a to v obou jazycích (ČJ i ČZJ). Je logické, že při přípravě testu autorka narážela na množství otázek a obtíží, které ve svém základu vycházely především z nedostatečně propracovaného popisu jazykové úrovně B2 pro český znakový jazyk. Žádnou z nich však neskrývá, naopak stanovuje (a blíže popisuje) nutné kroky pro budoucí výzkumy v této oblasti.

Otázky pro diplomantku:

1. Na s. 31 čerpáte z dokumentu, který vznikl při příležitosti semináře EFSLI, nikde však neuvádíte jeho bibliografické údaje. Mohla byste je při obhajobě zmínit?

2. V Úvodu (s. 9) píšete, že ...“samotná práce je zaměřena výhradně na slyšící tlumočníky ČZJ.“ Proč se tedy v praktické části zabýváte také problémy testování neslyšících tlumočnicků (viz. Vámi zmíněná potřeba vynechání části poslechu s porozuměním, dále informace na s. 45)?
3. Mohla byste uvést, jakého vzdělání, resp. jazykových kompetencí, byli oni tři testovaní, o kterých píšete na s. 44? Hrál tento fakt nějakou roli při vyhodnocování testu?
4. Z jakého důvodu byla navýšena hodinová dotace testu?

Bakalářská práce Hany Weiserové má jasnou strukturu, je přehledná a srozumitelná. Po jazykové a formální stránce se v práci objevují občasné překlepy, stylizační a pravopisné prohřešky, více pečlivosti by si zasloužila práce s literaturou: kromě již výše zmíněného chybí v Seznamu literatury 3 práce uvedené na s. 11, dva zahraniční zdroje uvedené na s. 13, dále Čadská, Vlasáková, 2009, na s. 24, na s. 25 chybí datace práce Ivanové a kol; v seznamu literatury je značné množství prací, na které se autorka v textu neodkazuje (např. Půlpán, Hartl, Harvánková, Hniličková, Horáková, Dvořák, Šebková, Slouková aj.).

Závěr: Předložená práce Hany Weiserové svým rozsahem převyšuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Proto ji velmi ráda doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: VÝBORNĚ

Praha, 5. září 2012

Romana Petráňová